

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Стовба В.О., студентка,
Сумський національний аграрний університет*

В умовах сьогодення керівництво підприємств та їхні ділові партнери прагнуть отримати релевантну інформацію про наявність, стан, використання основних засобів. Аудит виступає ваговою складовою забезпечення об'єктивного інформаційного супроводження відповідних користувачів.

Проведення якісної перевірки вимагає від аудитора наявності певного досвіду, знань нормативних та інструктивних матеріалів, що носять постійний трансформаційний характер.

З метою формування плану та програми проведення перевірки, виконавець має оцінити систему внутрішнього контролю суб'єкта господарювання (який в своїй діяльності використовує основні засоби).

Першочерговими завданнями аудиту основних засобів є: оцінка обліку в бухгалтерії та в розрізі матеріально-відповідальних осіб; контроль за наявністю та рухом; своєчасність і законність документування; перевірка правильності розрахунку амортизації та належне відображення її суми; дотримання податкового законодавства; аудит результатів дооцінки, уцінки та індексації, а також віднесення відповідних сум на бухгалтерські рахунки; законність облікового супроводження витрат на ремонт; аналіз ефективності використання даного виду активів.

Документами організаційно-методологічного характеру є план та програма аудиту основних засобів, які містять основні стадії процесу аудиту, розміщені в логічній послідовності та відповідальних виконавців. Практика показує, що найтипівшими помилками, які можна встановити при аудиті основних засобів є: неправильно визначена балансова вартість, несвоєчасне оприбуткування; відсутність документального

**Науковий керівник – Назаренко О.В., д.е.н., професор*

супроводження щодо матеріально-відповідальних осіб; відсутність інвентарних номерів на об'єктах; помилки у нарахуванні амортизації.

За результатами оцінки системи внутрішнього контролю наявності та руху основних засобів, аудитор формує думку в робочих документах, зокрема: отримані відомості про систему бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю, оцінку ризику невідповідності внутрішнього контролю.

Основними методами, які використовуються при аудиті активів з довготривалим терміном використання, є опитування, фізична перевірка, порівняння, перерахунок, документальна перевірка, вибіркове дослідження.

За умов досягнення прийняттого аудиторського ризику, аудитором може бути прийнято рішення щодо застосування вибіркового дослідження (аудиторської вибірки).

При проведенні аудиту основних засобів вагоме значення носить правильне групування інформаційних джерел, серед яких слід виокремити:

- наказ (рішення) керівника про зарахування на баланс підприємства та введення в експлуатацію придбаних, виготовлених об'єктів за місцем їх експлуатації;

- первинні документи з обліку (акт приймання-передачі основних засобів, акт приймання-здачі відремонтованих, реконструйованих і модернізованих об'єктів, інвентарна картка обліку, відомості індексації балансової вартості та ін.);

- облікові реєстри аналітичного та синтетичного обліку (меморіальні ордери, журнали-ордери, відповідні відомості, рахунки Головної книги, що призначені для обліку наявності та руху основних засобів, їх зносу та ін.);

- документація внутрішнього аудитора щодо контролю основних засобів;

- відповіді на запит від постачальників, підрядників або інших контрагентів;

- договори, контракти, страхові поліси;

- облікова політика в частині обліку основних засобів;

- форми фінансової звітності (баланс (звіт про фінансовий стан), звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), звіт про рух грошових коштів, звіт про власний капітал та ін.).

Отже, якісне проведення аудиту основних засобів дозволить ідентифікувати їх наявний та кількісний стан, відображення в первинних документах та облікових регістрах, витрати на ремонт і модернізацію, правильність нарахування амортизації, що сприятиме досягненню високого рівня якісних характеристик фінансової, статистичної та податкової звітності господарюючого суб'єкта.

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ АУДИТУ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Твілінев А.О., Хорошавіна Н.В., Мехтієва А.Ю., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Облікова політика – це найважливіший інструмент ефективного управління та довгострокового розвитку підприємства, який дозволяє сформувати систему бухгалтерського обліку, проаналізувати та зробити моделювання облікового процесу, виходячи з обраної і реалізованої стратегії розвитку організації. У зв'язку з цим облікова політика періодично повинна піддаватися аудиторській перевірці.

Слід зауважити, що загальних рекомендацій з розробки та реалізації облікової політики не існує, тому аудитор повинен розуміти, що при наданні послуги з аудиту облікової політики необхідно враховувати специфіку кожного окремого підприємства.

Метою аудиту облікової політики підприємства є встановлення її відповідності чинним нормативним та законодавчим актам, а також характеру і масштабу діяльності підприємства.

Завданнями аудиту облікової політики підприємства є:

- встановлення наявності наказу (розпорядження) керівника про прийняття облікової політики підприємства;
- визначення відповідності прийнятої облікової політики вимогам законодавства та положенням (стандартам) бухгалтерського обліку;

**Науковий керівник – Луценко О.А., к.е.н., доцент*